

Списанието излиза дваждъ: на 1 и 20, а притурката — веднѣждъ: на 10 число всѣки мѣсець
ДИРЕКТОРКА: ТЕОДОРА Г. ПОЕВА

Съдържание:

Борбата за живота. — Домашни училища по Европа. — Домашни грижи. — Християнски домъ. — Госпожица Тина. — Разли. — Бити и списания. — Корреспонденция.

Борбата за живота.

Туй изражение нанослѣдѣтъ е станжло твърдѣ обикновенно и говоримий езикъ се стреми да го основи, за да го прѣдѣде въ устата на ония, които, въ оправдание на своитѣ не до тамъ похвални и леснооправдаеми дѣла, отбѣгватъ всѣкакво пояснение върху тѣхъ съ изражението: «Какво до се прави това е борбата за живота».

Тая борба или, по-скоро, тая нараствающа всѣкидневно нужда да си увеличи нѣкой имота въ смѣтка на оня на другитѣ, дължи се на раскоша и на навика въ удобството — нѣща, които ни сж станжли вече необходими.

Нъ дали съ това нѣкой е по-щастливъ, дали здравнето и нравътъ сж по-свършени и

дали резултатътъ отъ тия ни разгледвания ще бжде въ състояние да произведе хора, по-способни да поддържатъ честта на отечеството и на семейството?

Напротивъ, мисля, че тия, що ще влѣзжтъ въ дѣйствиелния животъ, ще достигжтъ въ него изнурени вече тѣломъ и духомъ, по причина че сме взимали за тѣхъ извънредни и прѣувеличени грижи.

Съ това, обаче, не искамъ да кажж нѣщо противъ общеприетата хигиена, която другъ нѣтъ била толкова занемарена, а днесъ съставлява една изъ нѣрвитѣ условия на възпитанието. Напротивъ даже, намирамъ, че училищата въ България занемаряватъ нѣкакъ развитието на физическитѣ сили. Въ раскошътъ е бесполезенъ за дѣтето, а ние сме ввели въ отгледванието му едно прѣувеличено удобство.

Дѣтенцето е за много жени прѣдметъ на богато обличане и на луксъ. Ако то е хубаво, то майка му го накичва, за да му че чуджтъ,

знайки, че частъ отъ туй очудване ще се падне на нея и до шестата или седмгодишната си възраст дѣтето ще бѣде галено и завлечено отъ младата си майка, която по послѣ ще го скрие съ сжщата грижа, съ която го е показвала, въ деня, когато ще ѝ бѣде прѣприятствие да исповѣда дваѣсе и нѣтъ пролѣти; нѣ прѣдставляванията въ салонитѣ, сладката, подаряванитѣ отъ домашнитѣ приятели играа, които често сж чудесни, научили сж вече дѣтето да обичае тая атмосфера на елѣгантността, отъ която се е лишило и която желае и търси прѣзъ всичкитѣ години на ученieto си; въ всички тия млади глави растѣтъ вече нѣкакви съспителни вкусове, резултатъ на първото възпитание.

Отъ дваѣсегодишната си възраст момъкътъ иска да се наслади господарски въ живота и да си достави всичкитѣ удоволствия; мъчно приема, че родителитѣ му само располагатъ съ своя имотъ и, безъ да прави той самъ нѣщо, иска да живѣе като тѣхъ, да располага съ сжщитѣ срдства като тѣхъ; разгивява се до полуда, като му се спомене за коя-да е карьера или като му се направи и най-малката спѣнка на лѣнността. *Най-модернитѣ* отъ нашитѣ снове намиратъ даже, че *старитѣ* не служѣтъ вече за нищо друго, освѣнъ да работѣтъ за увеличаванieto капитала като *бесплатни* и *скромни* служители, за да достигнатъ на разносикитѣ на любимитѣ си изрожденици.

Въ много домове подобни истории сж твърдѣ чести, благодарение на другарството, което отъ нѣколко години насамъ е на мода помежду дѣцата и бащата. Чуди се, дѣйствително, нѣкой, дѣто дваѣсегодишнитѣ снѣ не намира никакъ отъ само себе си, че е длъженъ да почита и уважава авторитета на родителитѣ си. Паритѣ и веселбитѣ заличатъ тия снове въ тѣсно положение. Днесъ за днесъ всичко служи за прѣдлогъ на веселба -- нѣщо, което е причина на единъ съвсѣмъ не съотвѣтствующъ съ положението на повечето ни лугсъ.

А, за зла честь, днесъ и женитѣ почнахъ да слѣдватъ тоя жалостенъ примѣръ на обичнуване веселбитѣ въ ущърбъ на домакинскитѣ нмъ интереси. Сега вече вуждаме не малко жени, които не само изнамѣрватъ всѣкакви срдства за весело прѣбаванне врѣмето, нѣ даже забѣлѣзваме у тѣхъ и единъ видъ оподобяване съ мъжетѣ сир. стрѣмление да послѣдѣтъ и по-

дражѣтъ по всичко на мъжа! Това е дѣйствително много жално! Жената трѣбва да знае, че е длъжна да си остане за винаги жена и че нейната роль е съвсѣмъ иная отъ оная на мъжетѣ. Не веднажъ сме се провиквали изъ колонитѣ на списанието противъ лугса, който е прямото послѣдствие отъ едно толкова криворазбранно цивилизоване, та нѣма и тукъ да се протакаме повече върху тоя въпросъ.

Тия мисли сж на отвѣгли, може би, отъ прѣдмета на тая ни статия; нѣ счетохме за нужно туй отклонение, тѣй като мислѣхме, че по такъвъ начинъ въпросътъ ще бѣде разгледанъ по всестранно.

Заключението на тая ни статия е, че жената много способствува, щото тая борба за живота да стане по-трудна или по-лека за мъжетѣ. Всичко зависи отъ расположението на жената къмъ раскоша. Далечъ, прочее, жени, отъ лугса! Така ще направите за мъжетѣ си по-лека борбата за живота, а, слѣдователно, и тѣхъ по-благодарни и по-щастливи отъ тоя си животъ!

Домакински училища по Европа.

(продължение.)

Conillet — Както всички учреждения отъ този родъ *Conillet*-ското домакинско училище има за цѣль да даде на дѣвоикитѣ необходимитѣ за една добра домакин познания. Първото условие за постъпване е знанието четение, писане и сѣтанне. Дѣщеритѣ на работницитѣ се приематъ тукъ слѣдъ излизанieto си отъ първоначалното училище и изучаватъ шиеенето на ръка и на машина, кърпението, гладенето, праннето, печенето зеленчуцитѣ и месото, готвенето супата, омиването панциитѣ, мѣсенето хлѣбъ, съ една речъ тѣ изучаватъ всичкитѣ домакински работи.

Въ туй училище прѣподаватъ се уроци всѣки при-сѣственъ день отъ осемъ часа сутрента до 11½ часа, и отъ единъ до 5 часа слѣдъ нладитѣ.

Това домакинско училище е учредено отъ *Marcinelle*-ското и *Conillet* ското дружество. Помѣщенiята сж доста многобройни и въ добро положение: една зала за теорическитѣ уроци, шиеенето и плетенето; втора една за пранне, третя за гладенето на бѣлитѣ дрехи; най-послѣ друга четвърта за готвенето. Туй училище има всички принадлежности за разнитѣ домакински занятия. Персоналтѣ се състои отъ четири прѣподавателки: една за шиеене, една за пранне, една за гладене и една за готвене.

Въ уроцитѣ прѣподавателкитѣ развиватъ разнитѣ точки изъ програмата, а ученичкитѣ отговарятъ устно и писмено върху прѣподаденитѣ понятия. Тѣ послѣ съединяватъ практиката съ теорията. Всѣкога

подъ ръководството на учителката, тѣ плетътъ, ши-
ятъ, поправятъ дрѣхитѣ, мѣсятъ и пекътъ хлѣба,
и т. н., съ една речъ изпълняватъ самички всички тия
работи, които сж нужни за жената на работника.
Училището има въ дѣйствителностъ 60 ученички.

Администрацията на Couillet-ското Дружество
доставя първия материятъ; а разноскитѣ се покри-
ватъ отъ работата на ученичкитѣ. Въ края на годи-
ната излизатъ отъ прихода се раздѣля помежду
ученичкитѣ. Тая мъдра мѣрка има за резултатъ да
подбуди съревнованието имъ; тѣ напредватъ по-скоро,
отесствуватъ по-малко и общитѣ успѣхъ е по-удо-
влетворителенъ.

Chatelet — Организацията, програмата и пр.
на туй домакинско училище е досущъ еднаква съ онуй
на Couillet. Туй училище е отворено въ 1877 год.

Mont-sur-Marchienne. — Училището, отворено въ
1875 год., по всичко е еднаква съ двѣтъ по-прѣдшнихъ.

Carnieres. — Сжщо като горнитѣ.

Ypres. — Програмата на туй училище е раздѣ-
лена на слѣдующитѣ три части: 1) ръководѣния; 2) до-
макинство (теория и практика) и 3) общо образование.

Jenelle. — Училището, отворено въ 1875 г., има
сжщата, като другитѣ домакински училища, программа.

Verriers, Moerbeke u Messines. — Сжщитѣ учи-
лища. Само въ второто, освѣнъ обикновенната за до-
макинскитѣ училища программа, прѣдаватъ се още и
езикитѣ: фламански, французски, нѣмски и английски.

4. Германия.

Домакинскитѣ занятия, освѣнъ работитѣ съ игла,
не фигуриратъ въ програмата на първоначалнитѣ учи-
лища и въ ония на възрастнитѣ моми, поставени подъ
управлението на общинитѣ и Държавата. Навсѣмъ
се оставя на семействата и специалнитѣ училища гри-
жата да приготвяватъ дѣвцитѣ въ практическитѣ
работи.

Домакинството тоже не е нѣкой клонъ отъ про-
грамата. Тоя материятъ не се прѣдава ни въ опре-
дѣлени часове ни по единъ извѣстенъ планъ; случайно
само, въ врѣме на прочита, диктовката, урока по ес-
тествознанието, учителката съобщава на ученичкитѣ
нѣкой понятия, приложими въ домакинството.

Ако нѣмското първоначално училище малко се
интересува за тоя прѣдметъ, то, въ вознаграждение,
майката на семейството повече отколкото въ други
странн счита за една отъ първитѣ си длѣжности да
вдѣхне на дѣщеритѣ си обичта на огнището, да ги
направи да придобиятъ всичкитѣ морални прѣиму-
щества и практическата способностъ на домакинята.
Тя ги учи да нареждатъ, очистватъ, перятъ и гладятъ
дрѣхитѣ, да шийтъ да готвятъ. Ако сръдствата ѝ
позволяватъ, тя се съгласява да се отдѣли отъ дѣще-
ритѣ си за 6 мѣсеца или цѣла година и да ги испрати
къмъ 15 или 16-годишната имъ възраст нѣидѣ за
усъвършенствуванието имъ въ домакинското занятие.

Има въ Берлинъ 3 училища за готвение, прѣдпаз-
начени особено за дѣвцитѣ на по-заможнитѣ хора;
тѣ се управляватъ отъ женски дружества. Едното отъ

тѣхъ е основано въ 1878 отъ Г-жа Лина Моргенстернъ,
основателка на Берлинскитѣ народни кухни (*Volks-
küchen*). Тая благородна и интеллигентна госпожа е
публикувала много интересни върху кухнята съчинения.

Земледѣлчески и женски дружества, духовни и
частни общества сж учредили много специални курсове,
имѣющи за прѣдметъ практическото възпитание на мо-
митѣ. Има домакински училища въ нѣкои мѣста. Въ
Вюртембергъ има петъ такива, а именно въ *Außen-
dorf, Erbach, Herrenberg, Schrozberg* и *Stubersheim*.

Училищата отъ сжщия родъ сж биле основани
въ ХанOVERъ; онуй на *Nimmstedt* е много добръ орга-
низирано. Тамъ се прѣдава мъкарство и домакинство.

Вюртембергскитѣ училища, основани подиръ 1878
год., иматъ слѣдующата программа, състояща се отъ
три голѣми части:

1) Домакински занятия, отгледвание на градината
и двора за добитъка.

2) Шивенето и други иглени работи.

3) Допълнение къмъ първоначалното учение вър-
ху аритметиката, смѣтаннето, писмото, правониса, съ-
чиняванието писма, домакинското, счетоводство, хи-
гиената и пр.

Особенни грижи се полагатъ за духа и сърдцето
посредствомъ избрани книги.

Въ врѣме на работа, както и въ врѣме на меж-
дучасието, ученичкитѣ се наглеждатъ строго, за да
придобиятъ навика на реда, точността и чистотата.

Учението туку има характеръ особено практи-
ченъ. За увеличаване практическитѣ занаяти училище-
то се натоварва съ гладенето бѣнитѣ дрѣхн на учени-
ческитѣ роднини.

Персоналитѣ на прѣподавателитѣ се състои: отъ
една директорка, двѣ учителки, двама професори и
единъ лѣкарь.

Училището се управлява отъ прѣдседателя на
земледѣлческото дружество и отъ комисиия, назнача-
вана отъ дружеството.

Всичкитѣ ученички живѣятъ въ самото учрежде-
ние; тѣ плащатъ до 1 марка (1 фр. 25 ст.) на дѣнь
за храна и стая и 26 марки (32.50 др.) за други
разноски.

Курсовѣтъ трайтъ 5-6 мѣсеца. Има два такива
въ годината: лѣтнийтъ курсъ, отъ Май до Октомврий,
и зимнийтъ курсъ, отъ Ноемврий до Априлий мѣсець.

Въ края на годината ученичкитѣ се подлагатъ
на публиченъ испитъ, подиръ който иде изложението
на изработенитѣ прѣзъ годината работи. На сполучли-
тѣ въ испита дава се надлѣжното свидѣтелство.

(Слѣдва).

Домашни грижи.

(Продължение отъ 14 брѣва).

Колцина мъже бѣхъ намѣрили разговора на жена
си по-привлекателенъ, ако тя би пожелала да не го
окрасява така често съ разказванието дребнитѣ всѣки-
дневни случки, които сж повечето нѣти нищо и ни-

какви! Жената трѣбва да навикне, щото въ разговора да крѣпе тия нищожни работи за себе си. Недѣйте губи ни много врѣме, ни много думп за нѣща, които не си струватъ труда; ето срдѣството, за да си имате ума и днитѣ свободни за купъ работи, отъ които ще можете да имате нѣкоя по-сжщественна полза. Отъ самата ранна възраст още трѣбва да образувате разсѣдѣка чрѣзъ наблюдаване и размисляване и да установите въ точностъ, какво трѣбва да се расположи отъ една страна за обработване на ума, а какво отъ друга за занимаването съ материалнитѣ работи.

Длъжноститѣ на реда и икономията се различаватъ тоже най-много споредъ общественитѣ крѣгове; духътъ е сжщий, приложенето имъ е съвсѣмъ друго.

Въ извѣстни положения ограничението въ управление и наглеждане разнитѣ работи за изпълнение сж едно задължение, догдѣто въ други вършеннето самъ работитѣ е длъжностъ. Крайната върху най-малкитѣ подробности икономия, която би била прѣимушество за жената на занятчицата, ще бѣде недостатѣкъ за една заможна жена.

Слушала съмъ жени да говорѣтъ, че сж държели подъ ключъ иглитѣ и концитѣ си. Когато слугинитѣ, патоварени съ шпенито имали нужда отъ конци, господарката сама имъ давала потребнитѣ конци, а послѣ пакъ заключвала, остатѣка подиръ свършването на работа.

Не би ли било, прочее, по-добро, щото тия жени да похарчели нѣколко лева повече за конци и да покажели повече довѣрие на слугинитѣ си? Расказали ми сж за една стара богата жена, която отивала до тамъ, щото прѣтеглювала хлѣба и мѣсото, които давала на слугинитѣ си, а остатѣкитѣ отъ ѣденнето затваряла подъ ключъ. Ваксѣтъ сж който се мазѣли чиницитѣ, тя затваряла въ оня сжщий долапъ, гдѣто турвала нѣщата за ѣденне и сжжнотѣнитѣ си нѣща, а по нѣкога се случвало, щото буйонѣтъ вземалъ миризмата на вакса. Възможно било, щото и ваксѣтъ да е вземалъ вгуса на буйона, нъ нѣмало е врѣме да се констатира това. Възросната жена била много богата; нъ и самата бѣдностъ даже не е едно достатѣчно извинение за сжжперипчеството, а пакъ и чистотата не трѣбва да бѣде прѣдлогъ за прѣкаленостъ.

Познавамъ една домакиня, която, за да бѣде увѣрена, че кѣщата ѣ ще бѣде съвършенно очистена, всѣка вечеръ расхвърляла всичко изъ стаптѣ и салонитѣ си, така щото, ако би се случило на нѣкой гостъ да влѣзе ненадѣйно въ нѣкой отъ тия стап, то той би повѣрвалъ, че се намира въ едно истинско бойно поле.

Това се случило на единъ гостъ, живущъ въ замока ѣ, когато той влѣзълъ въ салона, за да потърси една книга. Колко билъ той очуденъ, когато му се прѣдставило това зрѣлище; въ сжщото врѣме видѣлъ една слаба свѣтлина да свѣти въ салата за ѣденне. Той не можалъ да си въздържи любопитството и почти избѣгалъ отъ страхъ, като видѣлъ една жена наведена надъ една малка стѣла. Това фантастично сжщество дигало рѣцѣтъ си нагорѣ и всрѣдъ владѣющата въ са-

лона полусвѣтлина се виждало, като че било занято съ нѣкое тайна работа подъ тавапа. Изминала била срдѣнощъ; това фантастическо сжщество било господарката на кѣщата, която вземала праха отъ абажура, който била забѣлѣжила въ врѣме на вечерята. За цѣлата кѣща, въ която имало много дѣца и сума слуги, се полагали сжщитѣ извънмѣрни грижи, нъ на каква цѣна!

Тази богата, интеллигентна и способна жена, по причина на прѣкаленостѣта въ добродѣлитѣ си на добра домакиня, била станѣла истинскій робъ на прѣдметитѣ, които притежавала.

Когато азъ ѣхъ виждахъ да обикаля цѣлата си кѣща отъ зимника до хамбара винаги безъ никаква умора, все си помислювахъ за бѣдната Марта на Евангелието която сжщо така се грижела и се мъчела толкова много, а при все това Господъ бѣ казалъ: «Мария си избрала най-хубавата частъ». Мързелѣтъ, безгрижностѣта на жената сж разрушеннето на домакинството, но чувството на реда е за неѣж едно неизбѣжно качество; нъ и като добродѣтели, не е нѣкъ полезно да има нѣкоя по-вече оскolkото трѣбва. Знанието и умѣренностѣта, ето даровѣтъ, които служатъ повече на държавнитѣ мъже въ управленнето на работитѣ и на женитѣ въ домакинството имъ!

Вашата баба.

Христианскій домъ.

IV. Чедата.

Казали сме, че родителитѣ, който сж дали сжществование и живота на чедата си, длъжни сж, естествено, да ги поддържатъ и възпитатъ; длъжни сж да се подложатъ на всѣкакъвъ трудъ и всѣкакви жѣртви, за да достигнатъ на материалнитѣ и духовнитѣ имъ нужди, за да ги прѣдпазѣтъ отъ всѣкаква тѣлесна и нравственна опасностъ. Туй възпитание на дѣцата си родителитѣ сж длъжни да гледатъ повече да достигнатъ чрѣзъ добрия си примѣръ, показвайки имъ една умѣренна и строга любовь и водейки ги чрѣзъ послушностѣта въ нравственната имъ свобода и въ истинското на срдѣцето имъ облагородяване.

Нъ на тия велики и трудни родителски длъжности трѣбва да съотвѣтствуватъ други, тоже велики, тоже свещени длъжности, — длъжноститѣ на чедата къмъ родителитѣ. А и нищо нѣма по-просто, по-естественно отъ това. Чедата длъжатъ на родителитѣ си не само сжществование и живота, нъ още и всичкитѣ си блага; тѣ сжществуватъ отъ тѣхъ и чрѣзъ тѣхъ: всичко, що сж, на тѣхъ го длъжатъ. Тѣ сж прочее, свързани чрѣзъ неразвѣрзими свѣзки съ родителитѣ си; иматъ къмъ тѣхъ свещени и свети длъжности. Тия длъжности осветява нравственнй законъ чрѣзъ петата заповѣдь, която гласи: «Почитай си бащата и пр.» Тия длъжности осветява и Евангелието, косто порѣчва: «Чеда, повинувайте се на родителитѣ си въ Господа; защото това е справедливо» (Ефес. VI, 1) За тия именно, *длъжности на чедата къмъ родителитѣ*, ще расправиме въ настоящата си статия.

* *

Отъ всичкитѣ заповѣди на нравствения законъ най-естественната, безсмыслина, най-любезната и най-лесната е петата заповѣдъ. Тя е една заповѣдъ, на която силата и истинността никой, нито даже и най-разваленъ човѣкъ, не може да разиска. Тя е една заповѣдъ, която силно се отзовава въ съзнателността, която незаличимо е отпечатана въ сърдцето на всѣки човѣкъ. А защо сме длъжни да почитаме родителитѣ си? Не, задѣто сж, разбира се, отлични и прѣвѣходни хора. Колцина отъ тѣхъ, за жалость, не сж такива! Колцина отъ тѣхъ игнориратъ най-внѣшнитѣ длъжности, или пъкъ ги занемаряватъ и ги извържватъ въ голѣма вѣда и на чедата си, и на обществото! Не, задѣто сж събрали земни блага и сж ги оставили въ наследство! Колко родители, вмѣсто богатства и земни блага оставятъ въ наследство на чедата си бѣдността и злощастнето! Длъжни сме, обаче, да ги почитаме. Заповѣдта не казва: почитай си родителитѣ, защото сж били прѣвѣходни хора; защото ти сж оставили въ наследство много материали блага; а просто казва: почитай си бащата, защото ти е баща; почитай си майката, защото ти е майка. А защо? Защото едно най-дълбоко естествено чувство съпада въ едно съ единъ свещенъ нравственъ законъ; защото сме плътъ и кръвъ на родителитѣ си; защото тѣхнитѣ рѣцѣ сж на държали; защото родителитѣ ни, колкото и да се прѣдположатъ несвършени, никога не сж могли да удушатъ въ себе си непрѣодолимата си къмъ насъ обичъ и любовь; защото тѣ първи сж на обичали; защото, колкото слѣпа и користолюбива и да се прѣдположи тая любовь, тѣ сж били подъ нейното владѣние и сж забравили всичко зарадъ насъ; защото зарадъ насъ тѣ сж бѣли, грижели се, работѣли и прѣтърпявали всѣкакви горчечини; защото тѣ сж възложили на насъ надеждитѣ си, въ насъ сж прогледали щастнето си; защото никога не трѣбва да забравяме ония дни, прѣзъ които сж на хранѣли и закриляли и прѣзъ които нищо не сме могли да правимъ; ония часове, прѣзъ които сме се хвърляли въ тѣхнитѣ обятия и сме имали втрѣчени очитѣ си надъ тѣхъ и сме лѣгали въ гърдитѣ имъ; ония моменти, прѣзъ които тѣ сж били за насъ источникъ на всѣка радость, всѣко добро, всѣко щастие.

Но не само за това сме длъжни да почитаме родителитѣ си, нъ и по-друга по-важна причина сме длъжни да ги уважаваме; защото на тѣхъ сж възложени най-внѣшнитѣ и най-свещеннитѣ длъжности; защото вродената къмъ дѣцата любовь е надарена съ божия сила. Родителитѣ сж прѣдставителитѣ на Бога на земята. Тѣ прѣдаватъ на дѣцата неговитѣ заповѣди и напечатватъ въ мекитѣ имъ сърдца божата му воля. Тѣ въздигватъ душиитѣ имъ къмъ небесния на всица Отецъ. Тѣ застъпватъ въ тѣхъ сѣмето на всичко добро и благородно. Тѣ си ръководятъ чедата и ги поддържатъ въ правия пътъ, особено чрѣзъ силата на примѣра и дѣлата. Тѣ имъ се приличатъ на помощъ въ всѣко искушение и опасность. Тѣ бѣжатъ надъ тѣхъ, когато духътъ имъ

сли; тѣ имъ протѣгатъ помощна ръка, когато наближава искушението и се борятъ противъ него заедно съ тѣхъ. А тая имъ Божия мисля, колкото и несвършенно да ѣхъ изпълняватъ въ човѣшката си слабостъ, осветява родителитѣ прѣдъ дѣцата. Тая божия мисля въздигва родителитѣ, прави ги по-горни отъ себе си, облагородява ги въ съчувствието, че не живѣятъ само за себе си, нъ и за чедата си и че за това сж длъжни да имъ послужатъ за образецъ, като се въздигватъ тѣ първи, за да могатъ си въздигнатъ и чедата и за да могатъ имъ даде надлежното възпитание и образование.

А какъ трѣбва чедата да почитатъ родителитѣ си? Какви длъжности иматъ чедата къмъ родителитѣ си? Една отъ най-първитѣ имъ длъжности е да се повинуватъ на родителитѣ си. Повинуването на чедата въ родителитѣ много хубаво и справедливо прѣдставлява Евангелието като най-сжщественната и най-внѣшната длъжность на чедата, като основа на останалитѣ имъ длъжности. «Чеда, казва то, повинувайте се на родителитѣ; защото това е справедливо, а и приятно Господу» (Кол. III, 20). А и въ дѣйствителность, това повинувание е справедливо, е приятно. То е Божие повеление, щото родителитѣ да си възпитаватъ дѣцата, които пакъ за това сж длъжни да се повинуватъ на родителитѣ си. Човѣкъ има нужда отъ възпитание и особено въ оная възраст, по която, по нѣмание здравъ разсѣдѣкъ, достатъченъ опитъ и познания, е изложенъ на безбройни заблуждения и погрѣшки, на безбройни искушения и опасности. Какво би станали дѣцата, ако божиято провидѣние не щѣше да повѣри възпитанието имъ на родителитѣ, ако не щѣше да опредѣли родителитѣ да бѣжатъ надъ тѣхъ, да ги прѣдпазватъ отъ всѣкаква угрожающа ги опасность и да ги привеждатъ къмъ правия пътъ, когато сж се отклонили отъ него? Да, повинуванието на дѣцата е не само полезно, нъ още и неизбѣжна длъжность. Дѣцата сж длъжни да се повинуватъ на родителитѣ си не като робин, защото въ Евангелието не сжществува робство, нъ съ готовность и радость, въ съчувствието, че тая длъжность е единичката за тѣхъ спасителна. Нека чедата не забравятъ, че родителитѣ никога не могатъ да имъ заповѣдатъ съзнателно нищо противъ истинския имъ интересъ; че родителитѣ могатъ, поради погълтания си опитъ и възраст, а и искатъ въ любовта си да заповѣдатъ на чедата си всичко, що е най-добро и най-полезно. Нека не забравятъ, че самия Богъ имъ поръчва да се повинуватъ на родителитѣ си, че непослушността причинява и тѣлесната и духовната имъ смъртъ. Колко дѣца, като пораснатъ, при всѣка стѣпка гледатъ прѣдъ себе си да се отвори пропастъта, а съ въздишка и съзми си припомнюватъ за хубавитѣ поучения и наиздания на родителитѣ си и горчиво се кажатъ, че не сж послушали най-добритѣ си на земята приятели, баща си и майка си! Но напразно и бесполезно; защото, каквото прѣзъ дѣтинската възраст, която опредѣля бѣдѣнето на човѣка, каквото прѣзъ тая възраст е занемарено, това е много мъчно, ако не трудно, да се донѣматъ за прѣзъ цѣлия животъ.

А образътъ на родителитѣ вижги се прѣдставлява като едно страшно видѣние прѣд трѣперящата съвѣсть на тия чедѣ и злощастieto ги прѣслѣдва до гробъ. О, ако би помислили вижги чедата, каква опасност ги чака, задѣто не сж били послушни, то никога тѣ не щѣхж да прѣстѣпнѣтъ родителскитѣ съвѣти, но съ готовност и радост щѣхж да се повинуватъ на родителитѣ си.

(Слѣди).

Госпокица Типъ.

Скица отъ Теодоръ Дуймхенъ.

Продължение отъ 14 брой.

Господинъ Борнъ, види се, се имаше за голѣмъ, като почнѣ да казва, че колегата била много очудена, като го намѣрила въ работната ѝ стая, но, слѣдъ като ѝ разкажалъ причината на присѣствието си, била учтива и любезна. «Отъ началото не говорихме твърдѣ, защото и двама имахме притѣснителна работа; — но да работи знае това момиче, то е за невѣрване, каквото тя работи! Когато сегиез тогнѣсъ, дохождаше нѣкоя почивка и азъ се възползувахъ отъ случая да ѝ кажа нѣколко думи, да ѝ попитамъ за нѣщо, тогава тя съвсѣмъ не бѣше горда, напротивъ, откровена и учтива и като ѝ разказахъ, че ний всички ѝ мислѣхме да е отъ сенаторска или нѣкоя благородна фамилия и е дошла подъ чуждо име да работи, тя отъ сърдце се смѣеше и ми каза, че отъ всичко това ни една дума не е върна. Тя е отъ една съвсѣмъ бѣдна фамилия. Баща ѝ билъ писателъ — всичкитѣ писатели сж бѣдни — сега не можалъ вече да работи и тя трѣбва да го поддържа. Тя има сжщо единъ братъ, който се учи, мислѣхъ съ помощта на приятели и степенци, тази е и причината, казва ти, гдѣто е настоявала да ѝ се плаща по 200 марки мѣсечно. Тя вече отъ по-рано е печелила тая сума. Но както ѝ да е, едно твърдѣ разумно момиче е тя. Знаете ли какво ми каза? Тя би считала за глупавъ тогози, който гледа повече на добритѣ относи, отколкото на по-високата плата. Още като било въ кжщи ѝ се струвало, че относитѣ отъ само себе си биватъ все по-добри, само материалното положение да бѣде достатъчно добро.» Господата се измѣхж, само вториятъ писаръ Моллеръ, малко болезнено: той, горкиятъ, получаваше само 900 марки годишина и Докторъ Платениусъ биваше нанетина по нѣкога много нервозенъ.

«Да, да, отлично момиче види се да е тя, азъ прочее ѝ помолихъ да ни посѣти; искамъ да ѝ прѣдставѣмъ на жена си,» каза Борнъ. Господа колегитѣ помолихж Г-на Борнъ да ги покани и тѣхъ въ кжщата си, за да бждѣтъ наедно съ господжицата и се запознаѣтъ и отъ вѣнъ писалището.

«Защо не,» каза Борнъ, «това можемъ да направимъ, ако само тя нѣма нищо противъ туй. Азъ, разбира се, ще ѝ попитамъ по-напрѣдъ и навѣрно ще бѣде полезно, ако още тука въ писалището си поправяше относитѣ и тона.

Отъ този день насамъ, отъ всички страни се

забѣлѣзваше голѣмо промѣнение. Колегитѣ бѣхж станѣли извънредно учтиви и услужливи; чирацитѣ просто хвърчахж, когато господжицата се нуждеше отъ книги, крайони или нѣщо друго. И отъ вѣнъ писалището господата се хвалѣхж и гордѣхж съ неѣж.

Постоянната учтивостъ кѣмто господжицата докара още една голѣма полза; господата станѣхж несъзнателно единъ кѣмто други по-учтиви.

На края на работата, всѣкий се онитваше подъ нѣкой прѣлогъ, да придружи по нѣкѣдѣ колегата, за да има сетиѣ причина да бѣде запитванъ отъ приятелѣтъ си за хубавата, елегантна господжица и да му позавидѣтъ. Само, че подобно едно придружаванне, за жалостъ, никога не траеше дълго. Самиятъ придружителъ не знаеше, какъ тѣй дохождаше, щото, като наблѣжѣтъ нѣкое кюше, за да се възвнѣжѣтъ въ друга улица, господжицата вижги съ обикновенната си приятна усмивка и учтивостъ се сбогуваше и той, ще не ще, сжщото и се раздѣляхж.

Вижда се, че и тримата доктори говорили въ кжщи за неѣж, защото отъ врѣме на врѣме дохождаше по една отъ съпругитѣ имъ. По-напрѣдъ едната, послѣ другата; коя да пита нѣщо съпруга си, кои да го отведе на расходка и при туй, разбира се, главното бѣше да видѣжѣтъ господжицата Типъ. Женитѣ на двамата по-стари съдружници, бѣхж всхитени отъ неѣж, само съпругата на най-младия, както казва каспертъ Даксъ, чулъ да говори на мжжа си: «Боже мой, азъ не ѝ намирамъ за толкова искусна!»

«Искусна», отговорилъ докторътъ, «не е тази точната дума, нейната дѣятелностъ е, което ни прави да ѝ очудваме и при туй работата е много притѣснителна.»

«Притѣснителна,» каза Г-жа Докторъ, «на това се навиква подобно момиче лесно! Мене ми се струва, прѣди всичко друго, че тя е прѣхубава.»

Госпожа Докторъ Платениусъ, бѣше родена Риллингхузенъ, отъ познатата голѣма фирма: Јаран Хаусе, Густавъ Адолфъ Риллингхузенъ & Со. Нейниятъ братъ, Фрицъ Риллингхузенъ, стоеше на чело на кжщата, на която фирмата притежаваше въ Покохама.

Кѣсо прѣди Коледа, бѣше дошелъ Фрицъ Риллингхузенъ въ Хамбургъ, за да прѣкара нѣколко мѣсена въ Европа. Единъ день връщайки се отъ Борсата, той дойде въ писалището на зета си, съ когото искаше наедно да закусѣжѣтъ. Той го намѣри да работи съ г-ца Типъ. Отъ тогава г-нъ Фрицъ Риллингхузенъ идеше по-често, напоследѣкъ много на често и забѣлѣжително бѣше, че все повече и повече счастиваше посѣщението си тъкмо тогава, когато Д-ръ Платениусъ отсѣжествуваше.

Показваше се, че се интересува за машината за писанне, която искаше да введе и въ Япония. Той дохождаше така вижги тогава, когато бѣ невъзможно да не знае, че зетѣтъ му отсѣжествува, дохождаше, попитваше за зета си и на отговора: «Г-нъ Д-ръ отсѣжествува,» той казваше: «Азъ искахъ само да Ви кажа добъръ день Г-це Типъ» и оставаше въ работната стая на Г-цата.

Г-нъ Фрицъ Риллингхузенъ още отъ по-рано, както въ Япония тѣй и въ Европа, сѣ е билъ наедно

съ дами и при все туй ни една не могла да го привлече, но прѣдъ тая малка стенография, споредъ неговитѣ думи, неможилъ да устои; той е като затъпенъ, щомъ се намира прѣдъ очитѣ ѱ. Бѣхъ се измнижали вече 8 недѣли, откакто той ѱ бѣше видѣлъ за пръвъ пътъ, когато Фрицъ единъ день се укорачи и ѱ попита, дали не ще имъ бѣде възможно да отидатъ въ нѣкое друго мѣстечко, гдѣто да може спокойно да се наслажда отъ умния ѱ разговоръ, подиръ който винаги е бивалъ щастливъ?

Младата дама, съ умния разговоръ, го спогледна, но тоя пътъ нищо не отговори; Г-нъ Фрицъ можеше ясно да прочете въ очитѣ ѱ: «Вий мислишъ не сте напълно разуменъ.» И тъй като тя още нищо не казваше, той слѣдва говора си, но вече твърдѣ заплетено. Тя и сега не отговаряше, а се пристори, че има нѣщо да попита Г-на Борнъ и излѣзе, като остави вратата къмъ главното писалище отворена. Трѣбва да е билъ нѣкой много мѣченъ въпросъ, защото разговорътъ не се свършваше, а той не можеше така самичкъ тукъ да стои и за това бѣше принуденъ да си отиде.

На другия день вечерта, Г-жа Докторъ Платениусъ каза разсърдено на мъжа си: «Азъ още отъ началото ти казахъ, че тя е прѣхубава и че нѣма да вземе добръ край!»

Докторътъ се изсмѣ. «Сега, прѣди всичко, азъ не виждамъ туга нѣкой лошъ край!»

«Какъ, нима това не е достатъчно лошо? Той дрзне да ме моли, мене, сестра си, да поканижъ твоята чиншовница туга, у дома въ къщи, за да може да ѱ познае, — нима това не е лудостъ?»

«Разбира се, че е лудостъ! Кажй на брата ни, че ти нито искашъ и да знаешъ за това и всичко ще се свърши.»

«Този часъ трѣбва още да ѱ се даде оставката!»

«Глупостъ, дѣте, нито ще помислишъ подобно нѣщо. Че твойтъ братъ дохожда до такива глупави мисли, какво е тя виновата? Тя не е влюбена въ него, напълно можешъ се изостави на това.»

«Туй ще знаешъ ти по-добръ!»

«Знамъ го, разбира се! Азъ ще ти раскажъ, отъ гдѣ го знамъ. Видѣхъ, до толкова, колкото можъ да цѣнижъ, братъ ни Фрицъ прѣзъ всичкото врѣме до сега непрѣстанно е охажвалъ подиръ неѱ, но вчера трѣбва да е неказана нѣкоя дума, нѣщо се е случило.»

«Г-жа Докторъ станъ внимателна. И.»

«Този сутрина, тъкмо що бѣхъ ѱ диктувалъ, като ми каза: Апропо, Г-нъ Докторъ, имамъ една молба къмъ Васъ. Имали ли бихте добрината да забѣлѣжите на Г-на Вашия Шюръ, че Вий не сте никога мѣжду часоветѣ 4-6 въ писалището? Г-нъ Риллингхузенъ иде точно въ това врѣме много на често, гдѣто той никога не Ви намѣрва и . . .» — Случи ли се нѣщо? Съвѣмъ не, г-нъ Докторъ, отговори ми тя. Навѣрно той е направилъ първия опитъ за изпълнение цѣльта си. Азъ се старахъ да ѱ испитамъ, но тя бѣше така, щото не бѣ възможно нищо да се узнае; само едно излегко изсмиване можихъ да забѣлѣжъ надъ моя бесполезенъ трудъ, за да ѱ испитамъ. На послѣдъкъ ми каза: Вий

ще можете да му забѣлѣжите, че въ вашето писалище, въ Вашето отгѣтствие, когато чиновникътъ Ви работи, чужди хора сѣ зеде. Но както казахъ, Г-нъ Докторъ, азъ говорихъ врѣхъ това нѣщо съ Васъ, само въ интересъ на службата и не ми се иска, да мислите, че съмъ се оплакала.»

«И така, ти вѣрвашъ на туй.» възрази тряснато Г-жа Докторъ, «такова хитро момиче! Тя иска само чрѣзъ това да го разгорѣщи още по-вече и да го хване по-сигурно. Трѣбва да се испрати, и то ей сега!»

Но тя не бѣше испратена, само че тримата господари се отнасяхъ къмъ неѱ съ още по-голяма учтивостъ.

Г-жа Докторъ Платениусъ, трѣбва да е писала нѣщо строго на бащата Риллингхузенъ, защото Г-нъ Фрицъ Риллингхузенъ, при всичко че трѣбваше по-напрѣдъ, да отиде въ Парижъ и Лондонъ, той бѣ принуденъ да замине за Нюохама, гдѣто биде чрѣзъ бащата новиканъ, по причина на голѣмата нужда, която имаше отъ него, и той нѣколко дена по-късно отишътува. . . .

Отъ тогава се бѣхъ измнижали вече години и мѣсеци. Г-ца Типъ бѣше вече двѣ и половина години при докторитѣ Зейлеръ, Манеръ и Платениусъ. Тя изглеждаше да е станъла още по-обична и хубава. Господаритѣ, особено Д-ръ Платениусъ, се отнасяхъ съ неѱ, както съ дѣщеря отъ една тѣмъ подобна фамилия.

На Фрицъ Риллингхузенъ не помогна нищо заточението. Той нишеше на сестра си дълги писма гдѣто ѱ натякване, защото го е издала и ѱ казваше, че откато не вижда «Марта», именно отъ тогава позналъ, че ѱ много обича. Сѣщо и на баща си нишеше дълги писма и непрѣкъснато повтаряше, че иска да се ожени за писарката, Г-ца Типъ; той билъ пѣнлъ на баща си желанието тогава и отишътувалъ, за да може всичко да обмисли по-направо; той билъ вече обмислилъ и не намиралъ ни една причина, която да го заставя да не ѱ иска за съпруга. Тя била бѣдна, но много добръ въспитана, разумна и напълно безукорна и какво можтъ на послѣдъкъ да иматъ неговитѣ роднини противъ това, ако той и тя се харесватъ? На фамилията му може да бѣде безразлично, той ще живѣе съ неѱ въ Япония. И въ случай, че роднинитѣ му откажтъ позволениято да се ожени, той ще отгѣпи отъ бащината си служба, самъ ще се заложи за работа въ Япония или Германия и пакъ за Марта ще се ожени!

Съ врѣме туй нѣщо направи бащата да се замисли и расклати твърдото му взето рѣшенне. Фрицъ Риллингхузенъ, безсѣмѣнно, не бѣше нѣкой извънредна глава, неговитѣ мисли нарѣдко бѣхъ значителни, той не би никога направилъ голѣми работи и едва ли можеше пенѣли за човѣчеството нѣщо геннално, но той бѣше добръ търговецъ, работитѣ врѣвѣхъ отлично подъ неговото ръководителство. Той печелеше изумително голѣми сумми за себе си и къщата. Е, на послѣдъкъ, какво да се прави?

Въ единъ хубавъ день, Фрицъ бѣше пакъ тукъ. Въ сѣщия день подиръ обѣдъ, той срѣщна, случайно,

г-ца Типъ прѣдъ писалището и ѿ поздрави съ много развеселено лице.

Прѣзъ течението на този день, фамилията имаше нѣколко заседания, какъ да се направи, щото да бжде тази работа изпълнена по по-правилна форма. Г-жа Докторъ Платениусъ, трѣбоваше да се съгласи. Намѣрихъ за най-естественно, щото, когато отиде г-жа Платениусъ да отведе съпруга си отъ писалището, да помолни младата мома на чай, мѣжду най-тѣсенъ фамилиаренъ кръгъ; тамъ искаше майката Риллингузенъ, да се запознае, послѣ да ѿ покани при себе на чай, обѣдъ или вечеринка. По-нататъшното ще дойде само по себе си.

Бѣше нѣколко дена по-късно. Слѣдъ обѣдъ искаше г-жа Платениусъ да дойде. Прѣдъ обѣдъ при диктуваннето, Докторътъ намѣри за умѣстно да се пошегува: «моя шюръ, вашиятъ старъ уважителъ, е пакъ тука», каза той.

«Да,» отговори г-жа Типъ, «ний вече се поздравихме на улицата». Една нѣжна усмивка се исказа на хубавото ѿ лице, Докторътъ ѿ забѣлѣза. Напестина много нѣжно засмиванне, почти състрадателно.

«Той говори само за васъ и настоява, че сте станала още по-хубава».

Г-ца Типъ не отговори нищо по-вече. Но на Доктора му се чинеше, като да ѿ забѣлѣзалъ отъ тогава, въ врѣме на диктуваннето, едно неспокойствие у неѿ.

Когато свършихъ и тя си прѣбра книгитѣ и моливетата, глѣкитѣ ѿ хубави прѣсти трѣперахъ. Тя се издигна и каза: «Г-нъ Докторе, познавате ли Лотаръ Брунъ?»

«Националниятъ икономъ? Да, разбира се; отговори той, значителна глава е той и още младъ человекъ, чувамъ. Сега е станалъ профероръ въ Берлинъ».

«Да, неговата книга, «Бжджщността на дохода» му помогна да достигне той чинъ».

«Какъ си научихте за него?» попита Докторътъ.

«Азъ съмъ сгодена съ него,» отговори г-ца Типъ. «Азъ бѣхъ още прѣди да дойдѣ при васъ сгодена и трѣбоваше мѣжду туй врѣме, въ интересъ на баща си и догдѣто сгоденикътъ ми се сдобне съ нѣкоя сигурна служба, да печелѣж. На есень ще направимъ свадбата. Споредъ нашето споразумѣние, до извѣстното за годежане имаше още доста врѣме, но азъ мислѣхъ, че би било по-право, ако още сега ви го извѣстѣж. Вий можете тогава по-спокойно, да се погрижите за нѣкоя замѣстница».

«Страхъ ме е, че вий не сте за замѣстванне», каза Докторъ Платениусъ, много опечаленъ.

Райна М. Среброва.

Разни.

**** Жена — свещеникъ.** — На Г-жѣ Celin Parker Wooley е възложено да стане свещеникъ и проповѣдникъ на словото Божие въ църквата на независимитѣ либерали въ Чикаго. Въ тая църква тя ще държи първото си слово.

**** Жена — писателка.** — Напоследѣкъ умръ въ Hartford всеизвѣстната писателка г-жа Herriet Beecher Stowe. Тя е съчинила единъ романъ подъ заглавие: «Бай-Томината колибка», въ който се съдържа сцени изъ живота на Мавритъ въ Южнитѣ — щатове прѣди противосъединителната война. Тая книга се е напечатала въ много екземпляри и се е прѣвѣла на всички почти европейски езици.

**** Жени съвѣтници.** — Мисъ Davenport Hill и Еве, както и госпожѣтъ Mailland и Нотан сѣ членове на сѣвѣтъ по народното просвѣщение въ Лондонъ.

**** Женската еманципация въ Австралия.** — Въ Австралия женската еманципация е въ пълната си сила. Най-юрециѣ ѿ защитникъ е бившиятъ президентъ г. Henri Parkes, идеята на когото сподѣли и нинѣшниятъ президентъ микс-пръз г. Reid, та законопроектътъ за женската еманципация станѣ изобщо приетъ.

Жена-полиглотка. — Най-паметливата жена въ свѣта, която знае да говори на много езици е Английската царица Виктория, която говори единадесетъ езици, между които и индийскія.

Противъ авантюристѣтъ мѣже. — Навсѣкждѣ изъ свѣта се случва, щото нѣкои бесчестни и авантюристи мѣже да изгизватъ момичѣ, които, жертви на лъговѣрието си, често и се омжжватъ за тѣхъ. — За отстранение на туй зло, въ Лондонъ се е образувало едно женско дружество, въ което се записватъ за членки момѣ на възрастъ отъ 18 - 30 год. Всяка членка приема въ дѣла на записването си два списѣка. Единиятъ съдържа по азбученъ редъ всичкитѣ имена на кандидати за мѣже съ свѣдения върху възрастта, националѣ и обичаитѣ имъ. Другиятъ съдържа имената на всички лажци и авантюристи съ разни свѣдения за распознаването имъ. Туй дружество брой много членки.

Книги и Списания, получени въ дирекцията ни.

Медицинскѣ сборникъ год. II брой 8-й Августъ Сомия 1896
Християнскій свѣтъ год. V брой 8-й Августъ Руссе 1896
Привославенъ проповѣдникъ год. IV брой 7-й 8-й Юний
и Августъ Самоковъ 1896 год.

Корреспонденция

Г. Г. П. Кол. Враца (7 лев. 95 год.) за 94 год. не дѣжте нищо. К. Тот. Т. Назарджикъ: втора премия не е изгизла още. Фелдш. Панъ гдѣ сте получавали по-напрѣдъ вѣстника?

Всѣмъ, що се отнася до списаването или притурката непраца се съ адресъ: До Дирекцията на «Женския Свѣтъ» ул. Войнишка № 122 — Варна.

Писма неплатени не се приематъ, всѣкакви обявления, относящи се до госпожи и госпожици приематъ се.

Правото на записъ въ Т. II. стан. се плаща отдѣлно отъ абон.

Годишенъ абонаментъ:

за абон. въ Т. II. станция — въ списаването . . .	л. 3.—
— на списаването притурката . . .	" 5.50—
I за абон. въ Т. I. станция — въ списаването . . .	" 4.—
— на списаването притурката . . .	" 7.—
за странство — въ списаването . . .	" 5.—
— на списаването притурката . . .	" 6.—

Отговорникъ: А. Петровъ

Печатница Л. Нитче — Варна.